

Rigsdagsmand; thi, naar hans Opfattelse af Forholdet skulde ansees for rigtig og gives Medhold ved Finantsloven, saa vilde Folgen vel blive, at man siktrede sig, at det efter Finantsloven for næste Aar tilstedekomne Overskud af de exempelvis nævnte 600,000 Rbd. fuldkommen vilde komme til at tilhøre Kongeriget, baade hvad Capital og Rente angaaer; men saa vilde der af den Omstændighed, at der er en Paragraph i Finantsloven, som kun posterer $\frac{1}{5}$ af Kassebeholdningens Renteindtægt paa Kongerigets Budget, kunne udledes en Beføielse for Regjeringen til, til Fordeel for Hertugdømmerne, at disponere over $\frac{1}{5}$ af de tidligere opsparede Beholdninger, som allerede er tilstede; men dertil anseer jeg paa ingen Maade Regjeringen beføiet, og det af den simple Grund, at den Kassebeholdning, som i dette Øieblik er tilstede, og den, som fremdeles maatte komme tilstede ved Udgangen af næste Finantsaar, er en Heelhed, i hvilken baade Kongeriget og ethvert af Hertugdømmerne kunne siges at være Lodtagere, men kun som Dele af det samlede Hele. Der kan ikke for nogen af disse Statsdeles Bedkommende disponeres over den ene eller den anden Deel deraf, som samlet Statsindtægt, fordi det er den hele Stats samlede Eiendom, men dette kan først ske som Resultat af en endelig Opgjørelse mellem de forskjellige Statsdele. Naar en saadan i sin Tid maatte beslattes, vil det vise sig, om der skal disponeres over denne saaledes tilstedebevarende Beholdning til Fordeel for nogen enkelt Statsdeel eller kun til Fordeel for det Hele; men foreløbigt ligger den som en Heelhed, af hvilken Regjeringen ikke kan røre ved nogen Deel, uden med Rigsdagens Samtykke, fordi Rigsdagen er paa Kongerigets Vegne beføiet til at fordre sit Samtykke meddeelt med Hensyn til Anvendelsen af de $\frac{1}{5}$ af det samlede Hele.

Nothe: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand allerede 2 Gange har havt Ordet ved denne 1ste Behandling; men jeg antager ikke, at Thinget har Noget imod, at jeg giver den ærede Rigsdagsmand endnu engang Ordet. (Nei! Nei!).

Nothe: Jeg vil blot bemærke, at der, uagtet den ærede Finantsministers Forklaring, for mig idetmindste er en høj Grad af Uklarhed tilstede i dette Forhold. Den ærede Finantsminister har nemlig sagt, at han ikke kunde disponere uden Rigsdagens Samtykke over den tilstedebevarende Kassebeholdning; alligevel har han uden Rigsdagens Samtykke disponeret over $\frac{1}{5}$ af Renten af denne Kassebeholdning; han siger tillige, at Rigsdagen heller ikke kan disponere derover; thi dertil skal noget Fæles, Noget, som endnu ikke er til, for at disponere over denne Capital, der er fælles og tilhører den hele Stat; Finantsministeren kan ikke disponere derover, uden Rigsdagens Samtykke, Rigsdagen kan heller ikke disponere derover, der er Noget, som endnu ikke eksisterer, som skal disponere derover, og altsaa kan man jo vel sige, at den paa en vis Maade er meget vel bevaret, men det kunde ogsaa være, at den derved saameget lettere kunde forsvinde.

Finantsministeren: Ja, det, som den ærede Rigsdagsmand antog, at jeg skulde have sagt, har jeg aldeles ikke sagt, hvilket Rigsdagsstænden ogsaa tydelig vil vise; forøvrigt tror jeg ikke, at en yderligere mundtlig Discussion mellem os, idetmindste ikke i dette Øieblik, vil føre til Sagens Opklaring.

C. C. Møller: Den høitagede Finantsminister har yttret, og deri er jeg ganske enig med ham, at det er gunstigere for Danmark at udrede $\frac{1}{5}$, end om Danmark skulde udrede $\frac{2}{5}$; derimod kan jeg ikke forstaae, at det skulde være gunstigere for Danmark at udrede $\frac{1}{5}$, end for Hertugdømmerne at udrede $\frac{2}{5}$; thi der er vistnok ganske andre Hjelpekilder for Hertugdømmerne, og ganske andre Kræfter til at bære Byrderne, end i det egentlige Danmark. Med Hensyn til hvad den høitagede Finantsminister yttrede for, at det var saa vanskeligt at faae Principer indførte med Hensyn til disse Indtægter, og navnlig udhævede, at, medens paa den ene Side Domaineindtægterne for Hertugdømmernes Bedkommende ikke vare opførte, saa var der heller ikke paa den anden Side for Danmark taget Hensyn til Dresundstøden, saa skal jeg i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at der heller ikke for Hertugdømmernes Bed-